

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

XX. De Gaiano, & Theodosio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

De Gaiano & Theodosio.

CAPVT XX.

DVM hæc Alexandria aguntur, defuncto Bonifacio papa Romano, Ioannes cognomento Mercurius sedis apostolicæ suscepit præsulatum. Ad quem missi sunt ab imperatore Iustiniano Hypatius Ephesiorum episcopus, & Demetrius a Philippis, consulere sedem apostolicam contra legatos* Acumicorum, Cyrum & Eulogium, negantes esse confitendum beatam Mariam vere & proprie Dei genitricem, & vnum de Trinitate incarnatum & carne passum. Sed papa Ioannes, nobis ibi positus, hoc confitendum epistola sua firmavit, & imperatori direxit. A cuius communione discedentes Romæ quidam monachi, *Acymicorum legatos secuti sunt, & vsque nunc hanc de Christo confessionem non suscipiunt. Ea tempestate mortuo Epiphanio Constantinopolitano episcopo, Theodora Augusta Anthimum transtulit in eandem sedem, qui fuit episcopus ciuitatis Trapezuntis regionis Ponti, latenter Calchedonense Concilium non suscipientem. Verum defuncto Timotheo Alexandrino episcopo, studio & permissione Calotychii cubicularii partis Theodoræ Augustæ, Theodosius ordinatur. Qui licet haberet cleri decretum, contradicere volentibus non permisit certamen populi. Monachorum quos non habuit, *pro Gaiano fuerunt. Consuetudo quidem est Alexandria, illum qui defuncto succedit, excubias super defuncti corpus agere, manumque dexteram eius capiti suo imponere, & sepulto manibus suis, accipere collo suo beati Marci pallium, & tunc legitime sedere. Dum hæc Theodosius pertentat, cognouerunt populi & monasteria quid esset factum vespere in episcopio studio Calotychii & iudicum, id est, Aristomachi ducis & Dioscori augustalis. Mox Theodosium persecuti sunt, & expulerunt, ne colligeret funus Timothei. Inthronizauerunt autem Gaianum, qui fuit tunc archiepiscopus ex parte assertorum incorruptibilitatis. Habens autem consentaneos aliquantos ex clero, & possessores ciuitatis & corporatos, & milites & nobiles, & omnem prouinciam, permansit Gaianus in episcopatu dies centum tres. Post hæc a iudicibus

* Actio
coram,

pulsus abscessit. Et post menses duos Narses cubicularius missus ab Augusta Theodora, Theodosium quidem inthronizauit, porro Gaianum misit in exilium. Qui adductus Carthaginem magnam, & inde quasi Sardiniam directus, quid de eo contigit, ignoratur. Mansit autem Theodosius in sede annum vnum & menses quatuor, paucis ei communicantibus. Plurimi enim communicabant ad nomen Gaiani. Populi autem pugnaverunt pro Gaiano multis diebus. Qui casti a militibus, maiorem sui partem amiserunt. Sed & militum maior cecidit numerus. Vincatur autem Narses non armis, sed ciuitatis concordia. De superioribus domorum iactabant mulieres super milites quidquid manibus occurrisset. At ille igne vidit, quod ferro non potuit. Diuisa est vsque nunc illa ciuitas hoc schismate, vt Gaianitæ & Theodosiani in ea vocentur, id est, Phantasiastæ & Corrupticolæ. Nouissime Theodosius de sede discessit, non ferens seditiones & bella, quæ contra eum exercebantur a populo. Missus est Constantinopolim cum honore, eo quod ita Augusta scripta præciperent. Quo illo veniente, promittebat Augusta imperatori, quoniam posset Theodosius Calchedonensem suscipere Synodum: sed persistente & nolente eo, cum eius voluntate foras ciuitatem regiam sexto milliario in exilium missus est, iuxta basilicam Arisphocæ, in via quæ ducit ad Stomapontem. Viuitque vsque nunc.

De Agapeto papa, & Anthimo Constantinopolitano episcopo.

CAPVT XXI.

VERVM mortuo Ioanne Mercurio, Agapetus archidiaconus Romanæ ecclesiæ papa ordinatur, in regulis ecclesiasticis apprimè eruditus. Quo tempore Theodatus rex Gothorum scribens ipsi papæ & senatui Romano, interminatur, non solum senatores, sed & vxores & filios filiasque eorum gladio se interempturum, nisi egissent apud imperatorem, vt destinatum exercitum suum de Italia submoueret. Sed papa pro eadem causa legatione suscepta, Constantinopolim profectus est. Et primum quidem honorifice suscipiens directos sibi ab im-